

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie skazanego **E. C.** ,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 18 marca 2026 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego VII Wydziału Karnego – Odwoławczego Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 27 listopada 2025 r., sygn. akt VII Ka 215/25

o odmowie przyjęcia zażalenia,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 27 listopada 2025 r., Przewodniczący VII Wydziału Karnego – Odwoławczego Sądu Okręgowego w Opolu na podstawie art. 429 § 1 k.p.k., odmówił przyjęcia zażalenia wniesionego przez skazanego E. C. na postanowienie Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 9 października 2025 r., sygn. akt VII Ka 215/25 o nieuwzględnieniu wniosku skazanego o przywrócenie terminu zawitego do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 25 kwietnia 2025 r., sygn. akt VII Ka 215/25, wskazując, że zostało wniesione po upływie ustawowego terminu (*k. 673 akt*).

Na to orzeczenie zażalenie datowane na 5 grudnia 2025 r. złożył skazany (data wpływu w Oddziale Zewnętrznym Zakładu Karnego Nr 1 w S. 4 grudnia 2023 r., *k. 678 akt*). W zażaleniu nie sformułował żadnych zarzutów, a jedynie potwierdził, że odpis postanowienia Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 9 października 2025 r. otrzymał w dniu 13 października 2025 r., natomiast „rzekomo do Sądu Okręgowego w Opolu [zażalenie] wpłynęło 7 listopada, nadane (przez Administrację ZK) zostało 5 listopada 2025 r.”. Zaznaczył, że to nie jego wina, że administracja więzienna przetrzymuje jego korespondencję i wskazał, że wniósł zażalenie już 16 października 2025 r., czym bezsprzecznie dochował terminu zawitego określonego w art. 460 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie osobiste skazanego okazało się niezasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z dyspozycją art. 460 zd. 1 k.p.k. zażalenie lub sprzeciw wnosi się w terminie 7 dni od daty ogłoszenia postanowienia, a jeżeli ustawa nakazuje doręczenie postanowienia - od daty doręczenia. Stosownie do art. 429 § 1 k.p.k. należy odmówić przyjęcia środka odwoławczego, jeżeli wniesiony został po terminie. Natomiast zgodnie z art. 124 k.p.k. w przypadku osoby pozbawionej wolności termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w administracji odpowiedniego zakładu.

Jak wynika z akt przedmiotowej sprawy, odpis postanowienia Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 9 października 2025 r., sygn. akt VII Ka 215/25 o nieuwzględnieniu wniosku skazanego o przywrócenie terminu zawitego do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 25 kwietnia 2025 r., sygn. akt VII Ka 215/25 (*k. 649 akt*) został doręczony E. C. w dniu 13 października 2025 r. (*k. 651 akt*), a zatem skazany mógł skutecznie wnieść zażalenie na to postanowienie do dnia 20 października 2025 r. Tymczasem ze stempla na kopercie (*k. 670v. akt*) wynika, że pismo (zażalenie) z dnia 14 października 2025 r. adresowane do Sądu Najwyższego skazany złożył w administracji Oddziału Zewnętrznego Zakładu Karnego Nr 1 w S. w dniu 5 listopada

2025 r., a zatem 16 dni po upływie ustawowego 7 - dniowego terminu. W takim wypadku w pełni prawidłowa i zasadna była decyzja o odmowie przyjęcia zażalenia, bowiem Przewodniczący Wydziału nie miał podstaw, aby uznać, że wspomniana adnotacja jest niezgodna z rzeczywistością.

Wprawdzie w treści zażalenia skazany kwestionuje datę nadania przedmiotowego zażalenia w administracji ww. zakładu podnosząc, że złożył je „już 16 października 2025 r.”, jednak twierdzenie to nie wytrzymuje konfrontacji ze stanem faktycznym, dlatego uznać należy za niewiarygodne. Skazany nie podniósł też żadnych okoliczności, które winny spowodować podjęcie rozważań w kontekście wniosku o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia. Za takie nie sposób uznać supozycji skazanego jakoby administracja więzienna przetrzymywała jego korespondencję sądową.

Mając powyższe na uwadze, zaskarżone zarządzenie jako zgodne ze stanem faktycznym i obowiązującymi przepisami, należało utrzymać w mocy.

[J.J.]

[a.ł.]